

Ruski mafioso...

Rõłzczasu jedyn ruski mafiozo wybrõł sie na ryby, i jak to ruski mafiozo miõł na sia dwie rube, goldowe kety, na kõždym palcysku goldowy zignet a we kabzi rola dularõw... same setki. Wziõn ze sia trzi halby gorzõly. A zimno bõło, piżdzyło jak sto dioskõw tõż tyż zarõzki za rajõm je wyslepõł. Naprõł sie jak bela i usnõł. Za jakisik czõs łocuciõł sie a sam ci niy mõ goldowych ketõw na karku, niy mõ zignetõw ani roli dularõw. Glingnõł ze mobilnioka po swoich ludzi i niy śleciało põł godzinki a podjechali śtyry czõrne mercedesy, we kõždym po piyńciuch chopa... wszyjske ze kałachõma. Po krõtkij łozprõwce uzdali, iże to na zicher ftośik ze miyjscowych łobrobiõł jejich szefa. Wkarowali do wsi i pytajõm ło sołtysa. Jakisik pampõń pokõzõł chałpa tego sołtysa blank na pojstrzodku tyj wsi. Wkarowali tõż tyż rajn a tam na lauba wylazuje ruby wsiok we kufaji, we takij staryj watõwie, na karku mõ dwie goldowe kety, na kõždym palcysku goldowy zignet a ze kabzy kufaji wystowo mu srogõ rola stodularõwek. Chopy andryjgowali gywery i pytajõm sie tego pampõnia skany to wszyjsko mõ.

Na to sołtys gõdõ:

– Nõ, niy uwiyrzicie chopy. Ida sie tak bez las ze psiokym na szpacyr a sam nad brzygiym jeziõra leży jakisik fric naprany jak belõwa i mõ ci to wszyjsko na sia. Nõ, tõżech ci go łobrobiõł, a na łostatku przedupczõłech ci go łod zadku i zatym poszõłech blank po lekušku do dõm.

Te chopy zazyrajõm na swojigo szefa takim pytajõncym weźrokym. Szef podlazuje ku sołtysowi, przigłõndõ sie tym wszyjskim goldowym zachõm i rzõndzi ze rułõm:

– Wiycie, to na isto niy moje kety, niy moje zignety ani niy moje dulary!